633/01

Den 26. november 2001 blev i sag nr. 55.433:

xxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring i Danica Pension, påstår selskabet pligtig at anerkende, at hun har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Den tegnede forsikring er etableret som en skadeforsikring, og den yder erstatning ved tab af arbejdsevne som følge af et ulykkestilfælde. Den tegnede forsikring indeholder endvidere en invaliditetssum, og af forsikringsbetingelserne vedrørende denne fremgår følgende: "**Specielle regler for ULYKKE/HELTID – ULYKKE/FRITID** ... Forsikringen giver ret til udbetaling ved en invaliditetsgrad på mindst 5%. Invaliditetsgraden fastsættes så snart, de endelige følge kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældet. ... Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden den forsikredes vilje. ... Følger efter sygdom er ikke dækket, medmindre det lægeligt kan godtgøres, at et ulykkestilfælde er direkte årsag til sygdommen. ... Følger efter lægelig behandling, som ikke var nødvendig i forbindelse med et ulykkestilfælde, der er omfattet af forsikringen, er ikke dækket."

Den 27/2 1994 anmeldte klageren tab af arbejdsevne. I skadeanmeldelsen henviste hun til en erklæring af 8/3 1993 fra Retslægerådet til Sundhedsstyrelsen, hvoraf bl.a. fremgår: "Sundhedsstyrelsen har i skrivelse af 20.08.92 anmodet om, at Retslægerådet fo-

retager en vurdering af den samlede behandling af L.I. [klageren] på odontologisk afdeling, centralsygehuset i Hillerød. Ved sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet udtale følgende: L.D.I. [klageren] blev første gang undersøgt på afdelingen den 25.03.86, henvist af egen tandlæge på grund af udtalt bevægelsesindskrænkning af underkæben. Ved undersøgelsen blev der udover mange smerter fra kæbeled og alle tyggemuskler konstateret, at L.D.I. kun kunne gabe 5 mm. Der blev klinisk stillet diagnosen en anterior forskydning af discus i begge kæbeled, Det blev senere bekræftet såvel ved røntgen som artrografi for venstre kæbeleds vedkommende, hvorimod højre discus var normalt placeret. Der blev iværksat en bidskinnebehandling, som for en kort periode bedrede tilstanden, men 25.07.86 er noteret i journalen, at tilstanden er uudholdelig med stærke smerter i led og låsning. Da L.D.I. har et meget dybt bid og en let retrognati af underkæben, konfereres L.D.I. med specialtandlæge i tandregulering, og de opnår enighed om at påbegynde tandreguleringsbehandling med henblik på efterfølgende korrektion af kæbestillingsanomalien. Tandreguleringsbehandlingen er afsluttet med henblik på operation 21.01.88. Da der fortsat er smerter fra kæbeled, udføres 14.04.88 en fornyet artrografi på begge kæbeled, som viser an anterior forskydning, tilsyneladende af begge disci. Derfor besluttes at foretage discusfjernelse i begge kæbeled, indlæggelse af teflonimplantater i begge led og osteotomier såvel i overkæben og underkæben med henblik på at korrigere kæbestillingsanomalien, alt skulle udføres i samme indgreb. Disse operative korrektioner udføres 19.04.88 tilsyneladende fuldstændig komplikationsfrit."

I efterforløbet opstod der diverse infektioner, og den 16/1 1990 fjernede man teflonimplantaterne i kæbeleddene. I maj 1990 led klageren stadig af udtalt hovedpine og stærkt ømme kæbemuskler, for hvilke klageren måtte tage ketogan, og hun kunne alene gabe 20 mm med smerter i venstre kæbeled.

Retslægerådets konklusion er følgende: "Konklusion: L.D.I. har opnået en forbedret gabeevne, fra 5 til 20 mm, har fået en forbedret kæbestilling, men har fortsat en aktiv artrose (19.04.91) i venstre kæbeled. Desuden har hun konstante smerter såvel i form af ledsmerter, muskelsmerter som hovedpine. Behandlingsforløbet har været usædvanligt langvarigt og været belastet af en række komplikationer, som alle må siges at være uforudsigelige. De operative indgreb er udført korrekt og på korrekt indikation. På det tidspunkt hvor den primære operation blev udført, var det almindelig rutine at anvende

teflonimplantater til erstatning af discus. Det har senere vist sig, at disse kan give anledning til de her beskrevne komplikationer i kæbeleddene, men det var ukendt på operationstidspunktet."

I sagen er endvidere fremlagt en speciallægeerklæring til brug for kommunens behandling af klagerens pensionssag, og heraf fremgår, at klageren altid har haft knæk i begge kæbeled, specielt når hun tyggede, og at dette siden 1966 gav anledning til hovedpine og smerter.

Selskabet har ydet præmiefritagelse indtil forsikringens udløb, men har afvist at udbetale ydelser som følge af et ulykkestilfælde med henvisning til, at forsikringen undtager følger af lægelig behandling, som ikke er nødvendiggjort af et ulykkestilfælde.

Klageren mener, at indoperationen af teflonimplantaterne må anses for at være et dækningsberettigende ulykkestilfælde. I klageskrivelsen af 12/3 2001 til nævnet har klageren bl.a. anført: "Jeg troede at når man havde tegnet en sådan Personforsikring som dækker en ulykke, og det kan bevises at det var operationen der gjorde mig invalid. Ja så forstår jeg ingen ting, jeg blev meget skuffet da de sendte mig et næsten ordlydene afslag som det de sendte i 1994. Operationen i april 1988 den beskadigede mit legeme uventet og pludseligt. ... For mit vedkommende er der ikke mere at miste, de sidste 13 år har været så stor en kamp i dagligdagen, for at få økonomien til at hænge sammen. Det har ikke bare været smerteligt for min person, mit gode job måtte jeg forlade, mit selvværd som menneske forsvandt fordi jeg ikke blev troet på, det går ud over livskvalitet. ... Vi mennesker har kun et liv, tingene kan ikke gøres om – men det kan gøres bedre. (jeg havde tiltro til den læge) Det er utrolig svært at forstå, at jeg ikke på en eller anden måde kan få den forsikring udbetalt som jeg tegnede for 20 år siden."

Selskabet har i skrivelse af 29/3 2001 til nævnet fastholdt, at klagerens kæbeproblemer ikke er opstået ved et ulykkestilfælde, som det er defineret i forsikringsbetingelserne, da der ikke er tale om en udefra kommende årsag. Selskabet har endvidere anført, at den lægelige behandling, som klageren undergik, således ikke var nødvendiggjort af et ulykkestilfælde.

Nævnet udtaler:
Det kan lægges til grund, at klagerens kæbeproblemer opstod over en længere årrække, og at de ikke opstod som følge af et ulykkestilfælde. Den lægelige behandling, som klageren modtog i 1988, hvor der blev indopereret teflonimplantater, var således ikke nødvendiggjort af et ulykkestilfælde.

Følger efter lægelig behandling, som ikke skyldes et ulykkestilfælde, er udtrykkeligt undtaget fra forsikringsdækning i forsikringsbetingelserne. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets sagsbehandling.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand